

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Jitkou Zavřelovou v právní věci žalobce: **L. H.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 11. 2009,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 24. 11. 2009, žalovaná zamítla žádost žalobce o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaná uvedla, že žalobce podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Příbrami ze dne 23. 10. 2009 není plně invalidní, neboť jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti poklesla pouze o 20 %, přičemž podle § 39 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %. Žalobci bylo toto rozhodnutí doručeno dne 11. 12. 2009

Žalobce toto rozhodnutí napadl včas žalobou. Tvrdí, že jeho zdravotní stav nebyl okresní správou řádně hodnocen a přezkoumán, proto rozhodnutí žalované napadá v plném rozsahu a požaduje je zrušit a vrátit žalované k dalšímu řízení. Uvádí, že jeho zdravotní stav mu nedovoluje vykonávat jeho původní profesi. Ani po roční léčbě nedošlo ke zdárnému uzdravení. Neustále dochází k otoku a intenzivním bolestem v oblasti pravého kotníku, což

zapříčiňuje kulhání a následné bolesti zad. Rovněž nedošlo ke srůstu vazů v pravém zápěstí, čímž došlo k trvalému omezení hybnosti a výrazné bolesti.

Žalovaná ve vyjádření navrhla důkaz posudkem příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále též „posudková komise MPSV“, „posudková komise“).

Z posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Příbrami ze dne 23. 10. 2009 vyplývá, že žalobce, který od roku 2000 pracoval jako tesař, utrpěl dne 28. 1. 2009 úraz, a to zlomeninu pravé patní kosti a tříštivou zlomeninu distální části pravého radia. Po léčení je lehce omezena hybnost v pravém zápěstí, hybnost v pravém TC kloubu je omezena o polovinu. Zdravotní stav tak neodpovídá ani částečné invaliditě. Dle tohoto posudku dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídá postižení uvedenému v kapitole XV, oddílu H, položce 60, písmeno a) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, přičemž míra poklesu soustavné výdělečné činnosti (o 20 %) se nemění ve smyslu § 6 odst. 4 a odst. 5 téže vyhlášky.

K ověření správnosti posouzení žalobcova zdravotního stavu si krajský soud opatřil posudek posudkové komise MPSV. Z tohoto posudku ze dne 11. 5. 2010 vyplývá, že komise vycházela z nálezu praktického lékaře ze dne 12. 10. 2009, z ortopedického nálezu ze dne 25. 8. 2009 a ze dne 9. 10. 2009 a z vlastního vyšetření žalobce. Žalobce byl posudkovou komisí posuzován k dělnickým profesím, které dosud vykonával (montér, zámečnický, bezpečnostní technik a naposledy tesař). Žalobce byl léčen po zlomenině pravé patní kosti a dolní části pravé vřetenní kosti. Obě zlomeniny byly řešeny osteosyntézou. V březnu 2010 byl odstraněn kovový materiál z vřetenní kosti. Funkce pravé horní končetiny byla při jednání posudkové komise dobrá, bylo patrné svalové oslabení, což odpovídá provedenému zákroku a při vhodné rehabilitaci se upraví. Na pravé dolní končetině byl stav funkčně dobrý, zlomenina je dobře zhojená, bez závažné deformity a omezení hybnosti, bez neurovaskulárního deficitu. Následky po zlomenině patní kosti byly proto shledány stupně lehkého. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo vzato lehké funkční omezení hybnosti v hlezenním kloubu. Komise pak procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti hodnotila dle kapitoly XV, oddílu H, položce 60, písmeno a) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. a stanovila ji na 20 %. Horní hranici procentního rozmezí míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti komise volila vzhledem k lehkému omezení hybnosti. Komise žalobce nehodnotila podle písm. b) a výše uvedené položky, neboť to nebylo medicínsky opodstatněné a nesvědčily tomu lékařské nálezy. K uplatnění § 6 odst. 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb. rovněž nebyl dán důvod. Komise proto uzavřela, že žalobce nebyl k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí plně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění a nebyl ani částečně invalidní podle § 44 odst. 1 nebo 2 téhož zákona.

Krajský soud v Praze o věci uvažil takto:

K posouzení zdravotního stavu občanů a dochované pracovní schopnosti jsou pro účely přezkumného soudního řízení podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, povolány posudkové komise MPSV. Pro toto řízení je nezbytné posouzení zdravotního stavu občanů tak, aby byly vyloučeny pochybnosti o úplnosti podkladů, na jejichž základě bylo posouzení prováděno, a aby nevznikly žádné pochybnosti ani o diagnóze onemocnění ani o okruhu zaměstnání, která zjištěným onemocněním vyhovují a která jsou schopni vykonávat.

Posudkovými lékaři a tajemníky posudkových komisí MPSV pověřuje ministerstvo své pracovníky s jejich souhlasem. Dalšími členy posudkových komisí jsou odborní lékaři jednotlivých klinických oborů. Posudková komise ministerstva je schopna jednat a usnášet se, je-li přítomen posudkový lékař (který je předsedou této komise), tajemník a další lékař. Posudková komise se usnáší většinou hlasů a při rovnosti hlasů rozhoduje hlas jejího

předsedy (§ 1 až 4 vyhlášky č. 182/1991 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon České národní rady o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení).

Z hlediska hmotněprávní úpravy se na věc vztahuje zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. Ten byl proveden vyhláškou č. 284/1995 Sb.; její příloha č. 2 stanovuje procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti (v daném případě ve znění vyhlášky č. 328/2007 Sb.). Podmínky, za nichž lze plný invalidní důchod přiznat, jsou vyjádřeny v § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění; pojištěnec je plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu buď poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66%, nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek. Způsob posouzení a procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a okruh zdravotních postižení umožňujících soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek stanoví prováděcí předpis (zmiňovaná vyhláška č. 284/1995 Sb. v § 6 v příloze č. 2).

Žalovaná v době vydání rozhodnutí vycházela z posouzení zdravotního stavu stěžovatele, tj. z posudku lékaře příslušné okresní správy sociálního zabezpečení. Pravomoc posuzovat zdravotní stav a pracovní schopnost občanů přitom vyplývá z § 8 zákona ČNR č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Posudek Okresní správy sociálního zabezpečení v Příbrami ze dne 23. 10. 2009 přitom vyzněl tak, že žalobce není plně invalidní, neboť jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 20 % (dle kapitoly XV oddílu H položky 60 písm. a) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. bez navýšení dle § 6 odst. 4 téže vyhlášky, ve znění vyhlášky č. 40/2000 Sb.). Žalobce dle posudku dne 28. 1. 2009 utrpěl při pádu úraz – zlomeninu plavé patní kosti a tříštivou zlomeninu distální části pravého zápěstí. Po léčení je hybnost v pravém zápěstí omezena lehce, hybnost v pravém TC kloubu je omezena o polovinu. Posuzující lékařka vycházela ze zdravotnické dokumentace a z vlastního vyšetření žalobce.

Toto zdravotní posouzení bylo v průběhu přezkumného soudního řízení ověřeno posudkem posudkové komise MPSV. Posudková komise složená z posudkového lékaře, dalšího lékaře (odborného ortopeda) a tajemnice při jednání dne 11. 5. 2010 dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je lehké funkční omezení hybnosti v hlezenním kloubu a že jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti poklesla o 20 %. Podkladem pro její rozhodnutí byl posudkový spis okresní správy sociálního zabezpečení, zdravotní dokumentace zapůjčená od žalobcovy praktické lékařky (obsahující zejména propouštěcí zprávu z hospitalizace na ortopedicko-traumatologickém oddělení ze dne 29. – 31. 1. 2009, odborný nález ze dne 25. 8. 2009 a ze dne 9. 10. 2009) a vyšetření žalobce odborným ortopedem.

Lze uzavřít, že zdravotní stav žalobce byl posuzován v souladu s požadavky zákona, tj. i za přítomnosti dalšího lékaře z oboru nemoci, jež byla určena jako rozhodující příčina poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti (skutečnost, že funkční omezení hybnosti v hlezenním kloubu je rozhodující příčinou poklesu soustavné výdělečné činnosti žalobce přitom nikdy nezpochybňoval). Při posouzení byl žalobce po ortopedické stránce vyšetřen posudkovým lékařem, který byl v tomto oboru kvalifikován. Posudková komise přitom měla k dispozici veškeré zdravotní nálezy a vycházela i z vlastního vyšetření.

O přesvědčivosti, správnosti a úplnosti tohoto posudku nemá krajský soud pochybnost. Tento posudek přitom potvrdil správnost závěru žalované o nesplnění podmínek pro přiznání plného invalidního důchodu. Tento závěr odpovídá skutkovým zjištěním, není s nimi v rozporu, a tato skutková zjištění lze považovat za dostatečná. Řízení před žalovanou tedy

netrpělo vadou; skutková zjištění, z nichž žalovaná vycházela (tj. pokles žalobcovy schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 20 %), nejsou v rozporu s obsahem správního spisu; naopak v něm mají jednoznačnou oporu (viz posudek Okresní správy sociálního zabezpečení v Příbrami ze dne 23. 10. 2009).

Jestliže tedy žalobcova schopnost soustavné výdělečné činnosti poklesla jen o 20 %, pak tu jsou skutečně nejsou podmínky pro přiznání plného invalidního důchodu.

Krajský soud v Praze vycházejí ze shora popsaného a zhodnoceného posudku posudkové komise MPSV neshledal žalobu nedůvodnou a zamítl ji (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalované, které by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladu řízení příslušelo, náklady řízení nevznikly.

Poučení : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu (§ 102 a následující s. ř. s.). Kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Praze ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku. Stěžovatel musí být zastoupen advokátem. Jiné opravné prostředky nejsou přípustné.

V Praze dne 19. října 2010

Mgr. Jitka Zavřelová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: Marie Lopourová